

ջապատին մէջ: Ըստ աւանդութեան, կ'ըսուի թէ ան շինուած է այրի մը վրայ, ուր մեր Փրկիչը ու երկու աւազակները բանտարկեցին մինչև չարչարանաց գործիքները պատրաստուեցան: Ան երեք մասերու բաժնուած է, և այս պարագան ցոյց կուտայ թէ բանտարկեալները երեք անձեր էին:

Մատուռէն ներս չմտած՝ աջ կողմը՝ դրան քով, վանդակի պէս բան մը կը նշմարուի մեծկակ քարի մը վրայօք. և այս քարը երկու տեղէ փորուած ծակեր ունի, և յոյները կ'ըսեն թէ՛ մեր Փրկչին բանտարկութեան ժամանակ իր երկու ոտքերը սոյն քարին ծակերուն մէջ դրած էին և տակի կողմէն երկուսը իրարու հետ շղթայուած (Ո. Ս. Տ. էջ 48-49, Ham. էջ 269): Այս կրկնածակ քարին շղթայի տեղերը, ըստ լատինաց, կ'ըսուի թէ մեր Փրկչին ծնկաց տեղերն են: Այս մատուռը այժմ թէեւ յունաց կը վերաբերի, բայց պատմաբանները կ'ըսեն թէ այս Չորրորդ բանտը ի հնումն Հապէշաց ձեռքը կը գտնուէր (Արծ. էջ 81): Ըստ Յովհաննէս եպս. Երուսաղէմացիի՝ այս տեղը կը կոչուի *Երրորդ բանտ*. առաջին բանտին տեղն է Աննա քահանայապետին տունը, երկրորդինը՝ Կալիսիա քահանայապետին տունը (Հակ. էջ 189):

1322 ին Sir John Mondeville կը գրէ. «Ս. Գերեզմանի եկեղեցիին հիւսիսային կողմը, այն տեղն է ուր մեր Տէրը բանտարկուեցաւ, եւ հոն կը գտնուի մէկ մասը այն շղթային՝ որով մեր Տէրը կապուեցաւ, եւ հոն է որ յարութենէն յետոյ առաջին անգամ Տէրը երեցաւ Մարիամ Մագդաղենացիին՝ որ կարծեց թէ պարտիզպանն էր» (E. T. P. էջ 167):